ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

KARDEŞ SEVGİSİ

Sayı: 2 1960 — 75 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

OYA DA MEYDANA ÇIKMIŞTI..

SEN SAĞMISIN OYA?!

AMAN DİKKATLİ OL...ZİRA DOSTLARIMIZ KIZLARA KARŞI DA PEK NAZİK DEĞİLLERDİR HERHALDE!..

CİĞERDELEN OYA'YI GÖRMÜŞTÜ:

VAY! BİR DE KIZ PEYDAHLANDI! ONU ÖLÜ DEĞİL DİRİ İSTERİM!...

KAÇTIĞI YERDE KULAĞINDAN YAKALANAN, RAİC GETİRİLEN KITIR ŞİMDİ GÖZLERİNDEN ŞİMŞEKLER ÇAKAN, BIYIKLARI HIRSINDAN TİTREYEN CİĞERDELEN'İN KARŞISINA GETİRİLMİŞ BULUNUYORDU....

BU SÜMÜKLÜ BÖCEK KILIKLI OĞLAN DA KİM?

ŞU HALDE O DA NALLARI DİKECEK!..

ONLARDAN BİRİ OLSA GEREK

HIZIR, OYA VE KARAKAÇAN BİTAP BİR HALDE DÖĞÜŞE DEVAM EDERKEN, KORSANLARIN DA YORULMUŞ VE EPEY FİRE VERMİŞ OLDUKLARINI GÖRMÜŞLERDİ...

HIZIR, BİRAZ GERİLERİNDEKİ GÖRDÜĞÜ KAPIYI İŞARET EDEREK KONUŞTU:

ARKADAŞLAR, ŞURASI KAPTANIN ÖZEL DAİRESİNE GİDİYOR GALİBA.. HEMEN ORAYA GİRİP KAPIYI İÇERDEN KAPAYALIM..DİĞERLERİNİ DEN SONRA YENİ DÖĞÜŞE DEVAM EDERİZ!..

Nur...ne!...

GÜZEL FİKİR!

YALNIZ, ORAYA NİÇİN GİRDİĞİMİZİ BU KORSAN BOZUNTULARINA BELLİ ETMEYELİM!

DEVAMI VAR...

ARKADAŞ HEDİYESİ

★ OĞUZ ÖZDEŞ'İN GÜZEL BİR HİKÂYESİ ★

Son sınıfın en çalışkan ve sevilen talebelerinden Nesrin, bir aydır hastahanede yatıyordu.

Her pazar, leylî talebelerden bir grup, Nesrini yoklamaya gidiyor ve herkes haline göre bir hediye götürüyordu.

Nesrinin en samimî ve candan arkadaşı Güzin, arkadaşı hastahaneye kaldıralı bir ay olduğu halde, bir kere olsun ziyaretine gitmemişti. Yalnız, her gelen arkadaşından sıhhatini soruyordu. Nesrin ile Güzin arasındaki kuvvetli ardakaşlığın, bir hastalıkla bukadar gevşemesine, bütün arkadaşları hayret ediyorlardı.

Son defa hastahaneyee giderlerken Güzin'e sordular:

— Nesrinin ziyaretine gitmek istemez misin? Haydi, tramvay paranı biz veririz.

Güzin cevap vermedi ve arkadaşları yanından ayrıldıktan sonra, sınıfın bir köşesine çekilerek hıçkırıklarla ağlamaya başladı. Çünkü, hasta arkadaşına hediye götürecek parası yoktu. Bütün arkadaşları, zengin olanlar ilk gidişlerinde mutlaka hediye götürüyorlardı.

Bu sırada odanın kapısı açıldı ve içeriye sınıf arkadaşlarından Elvan girdi. Bu genç kız da, Güzin gibi fakir idi. Bütün arkadaşları içinde Güzini en iyi anlıyan oydu.

Güzin, yaşlı gözlerini göstermemeye çalışıyorsa da muvaffak olamadı. Elvan, arkadaşının yanına geldi. Onun ıslak gözlerinin ifade ettiği mânayı çabucak kavradı. Zaten günlerdenberi Güzinin ıstırabını biliyordu. Hiçbir şey söylemeden elindeki şeker kutusunu, Güzinin sırası üzerine bıraktı ve dışarıya çıktı.

Güzin yalnız kalınca, şeker kutusuna baktı. Bu, şekerciden yeni alınmış ve içerisi fondon dolu, güzel ambalâjlı bir kutu idi. Herhalde hasta arkadaşı Nesrine götürebilirdi.

Hemen kutuyu aldı ve yeni; temiz elbiselerini giyerek hastahanenin yolunu tuttu. Çantasındaki kutuyu muhabbet dolu bir hazine gibi götürüyordu.

★

Hastahanenin merdivenlerini, eteklerini uçura uçura bir kuş gibi çıktı. Odanın kapısını açtığı vakit, karyolasında oturan Nesrinin yanıbaşında Elvan'ı gördü. Hayretini gizliyemedi; fakat elindeki paketi, çantasının arkasında tutarak saklamaya muvaffak olmuştu.

Hasta arkadaşının yanında, dili tutuk bir insan gibi ancak beş dakika durabildi. Elvan'ın yanında paketi nasıl arkadaşına verebilirdi? Getirdiğini, yine çantasında götürmekten başka çare yoktu.

Elvan'ı, Nesrin ile bırakarak ayrıldı.

Umitlerini kırmaktan başka hiçbir işe yaramıyan arkadaş hediyesini, yolda bir yangın yerine fırlatıp atarken, gözleri yine ıpıslak olmuştu.

Dağ Başını Duman Almış.

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA :
— 45 —

— 13 —

FATOŞ

Bu akşam vapurun yemek salonu her zamankinden kalabalıktı.

Suna, annesi Mehlika ve kızkardeşi Fatoş yemeğe henüz başlamışlardı ki, orkestra şefi müşterilere dönerek:

— Sayın bayanlar, baylar, dedi. Aramızda bulunan beynelmilel dansöz Suzanna'dan ve arkadaşları Jonglör ve akrobatlardan acaba birer numara rica etsek, lütfederler mi?

Bütün gözler, salonun köşesinde oturmakta olan dansöz Suzanna'ya, jonglöre ve kadınla erkek akrobata takılı. Birden o derece şiddetli bir alkış koptu ki, Jonglör ayağa kalkıp halkı selâmlamağa mecbur oldu. Sonra da:

— Arzunuzu memnuniyetle yerine getireceğiz, dedi. Yalnız, müsaade ederseniz giyinip gelelim.

Artistler, yerlerinden kalkarak salondan çıktılar.

Çok geçmeden, salonun kapısında dansöz Suzanna gözüktü. Arkasında iki akrobat duruyordu. Jonglör ise meydanda yoktu. Bu akşam, Ahmet nedense hiç yemeğe gelmemiş ve ortalıkta gözükmemişti.

Dansöz Suzanna, alkışlar içinde salonun pistine çıktı. Bir İspanyol dansına başladı.

Suzanna dansederken, zaman zaman, Suna'nın masasına bakıyordu. Biraz evvel kamarada Jonglörün Peter hakkında konuşmaları bir türlü kulaklarından çıkmıyordu. Peter casustu ha... Hem de bir Türk casusu... Şu masada oturan güzel kız da, onun sevgilisiydi... Peki ama jonglör bunu nereden öğrenmişti?

Bütün dans müddetince, Suzanna hep bunu düşündü. Zaman zaman, bakışları Suna'ya kaçıyor, fakat tecessüsünü örtmek için hafifçe gülümsüyordu. Suna, dansözün bu manâlı bakışları karşısında kıskançlığını yenememişti. Hele Suzanna, masalarının önüne kadar gelince, nerdeyse ayağa kalkıp yüzüne bir tokat vuracaktı. Sanki Suzanna bakışlarıyla «nişanlını elinden aldım» demek istiyordu. Yahut ta Suna'ya öyle gelmişti. Bir gece evvel, güvertenin tenha bir yerinde, Suzanna ile nişanlısı Kudret'i başbaşa yakaladığı zaman sarfettiği sözleri hatırlıyordu. Yoksa, nişanlısı Kudret'i bu kadın mı ele vermişti? Casus o muydu? Suna bunu düşününce, içinde büsbütün alevlenen bir intikam hissiyle Suzanna'ya baktı. Fakat o esnada Suzanna, masalarının yanından uzaklaşmıştı.

Fatoş:

— Dansözün bakışlarındaki manayı sezebildin mi abla? dedi. Seni ne kadar dikkatle süzdü farkında mısın? Bu işte mutlaka bir bit yeniği var...

Annesi söze karıştı.

— Ne bit yeniği olacak Fatoş? Dün gece Suna, Kudret'i bu dansöz parçası ile görünce yüzlerine vurmuş ya... İşte onun için bakıyor...

Suna:

— Belki de casus bu dansöz, diye cevap verdi. Kudret'i kandırıp ağzından lâf aldı.

Fatoş ciddî bir tavırla ablasına döndü:

— Eniştemi bu kadar budala mı sandınız? Enişteni bilmez misin? Vatan ve memleket meselelerinde ser verir, sır vermez...

— Ama araya aşk girerse...

— Eniştemin dansöze mahsustan kur yapıyor gibi gözükmediği ne malûm?

Suzanna dansederken, zaman zaman Suna'nın masasına bakıyordu.

— Eğer öyle olsaydı, Kudret, vapura dönerdi... Herhalde başına bu artist parçaları bir çorap ördüler ki, vapura dönemedi...

Fatoş:

— Ümidimizi kesmeyelim, diye akıl verdi... Gün doğmadan neler doğar...

Bu esnada, dansöz Suzanna numaralarını bitirmiş ve alkışlar arasında salondan ayrılmıştı. Kadınla erkek akrobat salona girerlerken, vapurun suvarisi hızlı hızlı piste doğru yürüdü. Heyecanlı bir hali vardı.

— Muhterem bayanlar baylar! Size mühim bir haber vereceğim! Biraz evvel aldığımız bir telsiz haberine göre, Türk askerleri İzmir'e girmişler. Şu anda İzmir, tamamen Türklerin elindedir. Telsizle, İzmir'deki Türk kumandanlığı ile teması temin etmeğe çalışıyoruz. Oradan alacağımız emre göre hareket edeceğiz... Tabii Türk makamları müsaade ederse, vapurumuz İzmir limanına girecektir. Yok, etmezlerse, doğrusu İstanbul'a gitmeğe mecbur olacağız...

Suvari sözünü henüz tamamlamıştı ki, salonun içi birden kaynaştı... Suna, Mehlika Hanım ve Fatoş'la birlikte, salondaki bütün Türkler, büyük bir sevinç içinde bağrışıyorlardı. Fatoş kendisini tutamıyarak:

— Yaşasın Türk askerleri! diye bağırdı.

Fatoş'un bu sözü üzerine, salonun en dip köşesinde kendi halinde seyahat eden, bir ayağını muharebede kaybetmiş, bir gazi ayağa kalkarak haykırdı.

— Yaşasın Mustafa Kemal! Yaşasın Türk ordusu!...

Vapurda seyahat eden birkaç Rum ve İngiliz dut yemiş bülbüle dönmüştü. Ağızlarını bıçak açmıyor, bakışlarını Türklerden kaçırmak için başlarını öne eğmiş, susuyorlardı.

Bu sevinç havası içinde akrobatlar numaralarına başladılar. Salonun içinde tam bir bayram havası vardı. Akrobatlar numaralarını yaparken, salondaki Türkler tempo tutuyorlardı. İşte bu esnada salonun kapısında Jenglör gözüktü ve akrobatlara numaralarını bir an evvel bitirmeleri için başıyla işaret etti.

Jonglörün bu hareketi Fatoş'un gözünden kaçmamıştı. Akrobatlar, numaralarını bitirip salondan ayrılırken Fatoş ablasının kulağına eğildi.

— Abla, artistlerin telâşa hali beni kuşkulandırdı. Mutlaka bir şey var bunun altında... Müsaade edersen onları takip edeyim...

— Yalnız dikkatli ol Fatoş.

— Sen merak etme abla...

Fatoş usulca yerinden kalktı ve salonun kapısından koşarak çıktı.

Sağına, soluna bakındı. Artistlerden kimse gözükmüyordu. Acaba güverteye mi çıkmışlardı?

Hemen merdivenlerden süratle çıkarak güverteye vardı. Güverte sis içindeydi ve bir kaç metre ötesi dahi görülmüyordu. Bu sisler arasında zaten kimseyi görüp tanımasına imkân yoktu.

Tekrar aşağıya indi. Koridordan geçerken kendilerine hizmet eden kamarota rastladı.

Fatoş kamarota yaklaşarak:

— Affedersiniz, dedi. Artistlerin kamara numarası kaçtır?

Kamarot:

— Artistler iki ayrı kamarada kalıyorlar, diye cevap verdi. Sen hangi artistin kamarasını soruyorsun?

— Dansöz Suzanna'nın...

(Devamı Gelecek Sayıda)

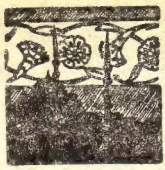

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

RUH ve DİN

BAŞLIĞI «Ahlâk ve Din» olan bu köşe manevî konularına köşesidir. Manevî konular ise döner, dolaşır hep RUH'da toplanır ve RUH'dan doğar. Manevî âlemin esası RUH'dur.

Ruh konusu ortaya çıkınca da DİN konusu beraber gelir. Ruh ve Din konuları birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Ruhumuzu aydınlığa kavuşturacak, ruhumuza sağlık ve sağlamlık verecek ışıklar dinimizden gelir. Bizleri manevî karanlıktan kurtarıp aydınlık âlemlere götürecek yol da (Din yolu) dur.

Ruhumuzun muhtaç olduğu ışıklar ve onu besleyecek olan gıdalar din yolu ile gelir. Ruhumuzun eğitimi bakımından gerekli olanlar dinde bulunur. Din hem besleyici, hem terbiye edicidir. Bilhassa İslâm dininin insan ruhunu eğitmesi, yani terbiye etmesi, sağlamlaştırması hasleti çok, pek çok yüksektir. Bu husus Kur'an'da pek açıktır. Cenab-ı Allah'ın sıfatlarından biri de RAB'dır.

Bu konuyu, RAB konusunu, gelecek hafta tekrar ele alacağız.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Allah, dokuzda verdiğini, sekizde almaz!..

KADER meselesi İslâmda pek önemlidir. Allah'ın takdiri ile KADER'imiz tayin edilmiştir. Bilhassa ömrümüzün müddeti de bu kaderin içindedir. Dokuz olarak verilmiş olan ömür sekize inmez derken bunun aksi de ifade edilmiş, demektir. Dokuz olanı da fazlaleştirmarsınız denilmiştir.

Adam olmasına
9 fırın ekmek ister.

Bu Atalar - Sözü'nün 9'u yerine sonradan (bin fırın ekmek) denilmiştir.

AY ALIOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

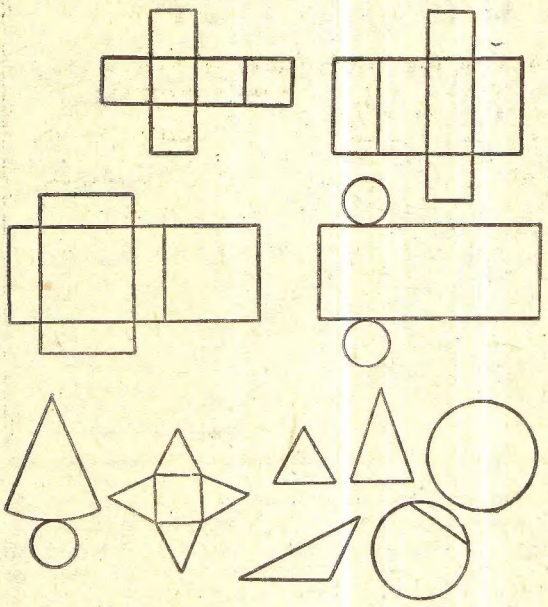

Şekilleri, aşağıdaki ilgili yazılara birer sayı vererek numaralayınız:

( ) koninin açılışı, ( ) eşkenarüçgen, ( ) silindirin açılışı, ( ) kareprizmanın açılışı, ( ) dikdörtgenler prizmasının açılışı, ( ) çap, ( ) kiriş, ( ) çeşitkenar üçgen, ( ) ikizkenar üçgen.

Vücudumuzu dik tutan, kasların tutunmasına yarayan ..... dir. İskelet genel olarak ..... ayrılır.

1) ..... kemikleri, 2) ..... kemikleri, 3) ..... kemikleri.

Omurların sayılarını yerlerine koyunuz. Bakalım ne çıkıyor?

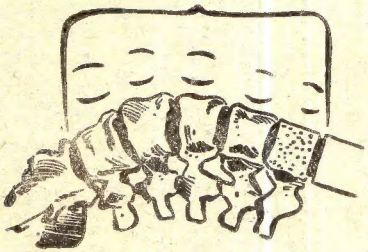

Boyun omurları ..... tane.
Sırt omurları ..... tane.
Bel omurları ..... tane.
Sağrı omurları ..... tane.
Kuyruk sokumu ..... tane.

Et makinesi resmindeki numaraları parçaları bildiren kelimelerin boşluklarına koyunuz :

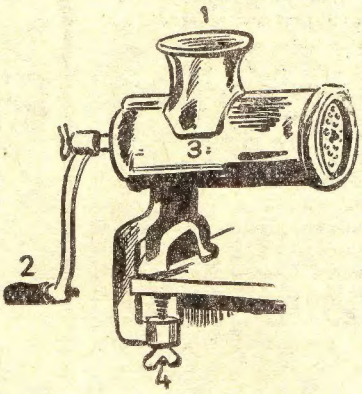

( ) mengene — ( ) huni — ( ) bıçak — ( ) kol

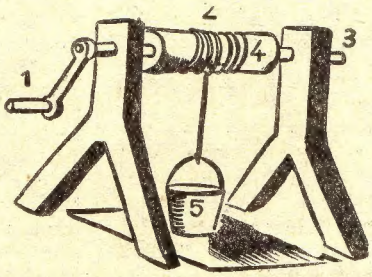

Su çıkrığı resmindeki numaraları yerlerine koyunuz:

( ) makara — ( ) Kol — ( ) ip — ( ) destekler — ( ) kova

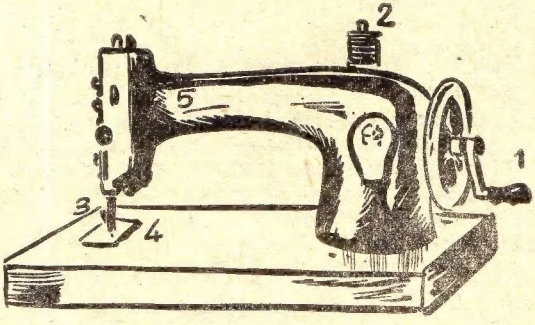

Dikiş makinesindeki numaraları yerlerine koyunuz:

( ) gövde — ( ) iğne — ( ) kol — ( ) makara — ( ) iğne altında masura

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Sınıf Mümessili

Bir okulun müdür odası. Sınıf mümessili, tık tık kapıyı vurup içeri girer. Hırçın bir sesle:

— Müdür Bey, Fethi çok gürültü yapıyor, herkesi rahatsız ediyor! Müdür kaşlarını çatar, içinden birşeyler düşünür. Başını sallayarak, koltuğundan kalkar. O önde, mümessil arkada odadan çıkıp sınıfa doğru yürürler. Sınıfın kapısı biraz sertçe arkasına kadar açılır. İçerdekiler kendi hallerinde konuşuyor, şakalaşıyorlar. Kimisi kitabını, defterini karıştırıyor. Müdür asık bir çehre ile girince öğrenciler merakla bakmağa başlarlar. Bilirsiniz müdürün sınıfa girmesi iyiye sayılmaz. Hani bazan karakedi geçti dediğiniz bir sessizlik olur, durum işte öyle. Bizim Fethi de, arkadaşları gibi ne olacak diye, bakınırken müdür etrafı araştırır, onu görünce:

— Fethi, yaptığını beğeniyor musun? Bundan sonra en arka sırada oturacaksın der ve pat diye kapıyı vurup çıkar gider.

Herkes, yaptığını beğendin mi gibilerden, sınıf mümessiline bakar. Fethi durur mu? «Ne yaptık yâni, adam mı öldürdük?» Bu sözler sınıfa gene neşe saçar, fakat biraz sonra herkes ayaklanır, sınıf mümessiline:

— Seni istemiyoruz, sen kendi başına işler yapıyorsun, diye söylenmeğe, hatta bağırmağa başlarlar. Ertesi ders sınıf öğretmenine mümessili şikâyet ederler. Fakat o çalışkan bir çocuktur. Yalnız arkadaşlarının yaptıklarını hoş görmeyen, onları idare edemiyen birisidir.

Fethi artık tehlikededir. Bir suç yaparsa daha ağır ceza verilecektir. Fakat sınıf onu çok seviyor ve koruyor, bakın nasıl:

Birgün sınıfta çocuklar başlıklarını, kasketlerini arıyorlar, yok. Sıraların altlarına, gözlere bakıyorlar, yok, yok. O esnada ders zili çalıyor, öğretmen de sınıfa giriyor ve kürsüye oturuyor. Oturmasile beraber telâşla eğiliyor ve ayaklarının arasından birşeyler almağa başlıyor. Bunları, bir hokkabazın şapkasından çıkan eşya gibi, etrafa göstererek:

— Kasketler burada ne arıyor? Çocuklar gülmeğe başlıyorlar, öğretmen bu defa:

— Bunu kim yaptı? Deyince, durum sınıfça anlaşılıyor, içlerinden biri:

— Efendim, ben arkadaşlarıma şaka olsun diye koymuştum. Derhal bir başkası atılıyor «Öğretmenim, ben de arkadaşıma yardım ettim» Anlıyorsunuz tabii, bu işi asıl yapan Fethi. Fakat onu ele vermemek için herkes kabahati üzerine almak istiyor.

Bukadar değil. Bir de Fethi'nin derse kalkışını, tahtaya gidişini bilseniz. Sıraların arasından geçerken arkadaşlarına, sanki ameliyat masasına yatıyormuş gibi. Allahaısmarladık deyişleri, veda edişlerini görseniz katılırsınız. Sunu da söyleyeyim. Fethi ilk zamanlarda kırık numaralar almıştı, şimdi düzeltmeğe başladı. kendini kurtaracak.

Sınıf mümessilleri herşeyi hemen müdüre, öğretmene söylememeli, evvelâ işi önlemeli. Ancak sınıfa zararlı olan bir iş varsa o zaman haber vermeli. Ne diyelim, dokunmayın şu Fethi'ye.

SADIK ÖVET

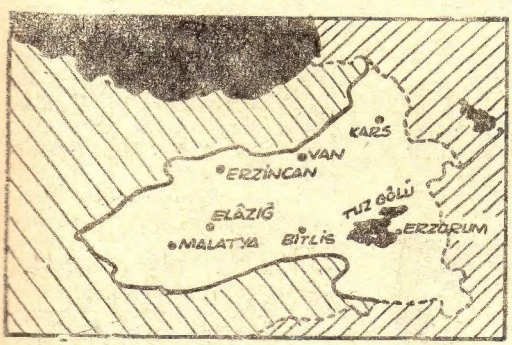

Harita ..... bölgesi haritasıdır.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz:

Van gölü Doğu Anadolu bölgesindedir.

Yurdumuzun en yüksek dağları Doğu Anadoludadır.

Doğu Anadolunun Karadeniz ile sahili vardır.

Dicle, Fırat nehirleri Doğu Anadoludan geçer.

Doğu Anadolu bölgesinin yazları sıcak, kışları ılıktır.

Doğu Anadoluda halk çiftçilik ve hayvancılıkla uğraşır.

Doğu Anadolu bölgesinde buğday, pamuk ekilir.

A listesindeki şehirlerin özellikleri B listesinde gösterilmiştir. Doğru olarak numaralayınız:

A	B
1 — Kars	( ) demir elde edilir.
2 — Malatya	( ) şeker fabrikası vardır.
3 — Erzurum	( ) kayısı ve meyva yetiştirilir.
4 — Divriği	( ) bakır elde edilir.
5 — Ergani	( ) süt tozu fabrikası vardır.

Doğu Anadolu bölgesine yabancı komşular hangileridir. X koyunuz.

Yunanistan — Sovyetler Birliği — Bulgaristan
Irak — Suriye — İran.

Doğu Anadolu bölgesinin en yüksek dağı hangisidir.?

Ilgaz — Nemrut — Ağrı — Suphan.

Kahramanlık Hikâyeleri

VATAN YAHUT SİLİSTRE

YAZAN : ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

Silistre şehrinin halkı arasında, son günlerde şu söz dolaşıyordu:

— Moskof mel'un nehri aştı, yine kan dökülecek! Silistrelilerin melun nehir adını verdikleri nehrin Dinyester nehri idi. Çünkü Rusların daima Balkanları kana boyamak için Dinyester'i aşarlar. Kazaklar burada görünürdü.

1853 yılının bir ilkbahar günü idi. Rus Kazakları Dinyester nehrini aşarak, Romanya topraklarına girdiler. Romenler Rusları iyi karşıladılar, onlara her hususta yardım ettiler. Rusların gayesi Tuna nehri kıyısında müstahkem bir kale olan Silistreyi alıp, Balkanlara sarkmaktı. Ruslar ordularıyla Tuna kıyılarına yerleşince, Silistre müdafaaya hazırlandı. Asker ve halk mıntıkayı Silistreye sokmamağa azmetti.

Silistre kalesinin kumandanı Gazi Musa Paşa adında bir kahramandı. Bu zat çok zeki ve pek cesurdu. Ruslara kolay, kolay kale kaptıracak bir adam değildi. O, bu kale önünde bir (Vatan veya Silistre) destanı yazabilecek bir kudrette idi. Rusların Tuna karşısına yerleştiklerini görünce askerlerini toplayarak onlara:

— Aslanlarım! Moskof yine başkaldırdı! Yine nice canlara kıyacak, ne kanlar akıtacaktır. Bu millet, başımızda her an esen bir belâ tufanı oldu. Bizden ne istiyorlar. Yüzyıllardanberi onlarla boğaz boğaza kavga ediyoruz.

Askerlerim! Biliyor musunuz onların gayesi nedir? Bu kaleyi alıp Bulgarlara teslim etmek değil, padişahımızı esir etmek. Koca imparatorluğun hükûmet merkezi olan İstanbul'u almak. Boğazlara hâkim olarak, sıcak denizlere çıkmak. Bütün bir Avrupayı eğemenliği altına almaktır. Onların kumandanları demişki: Gayemiz Türkü yenmek değil, onların adını ve devletini yeryüzünden kaldırmaktır. Onlar, vatanımıza düşman, biz burada Silistre için değil vatanı müdafaa edeceğiz. Tarihlere Vatan veya Silistre yazacağız. Vatan aşkı Silistrede doğacak. Torunlarımıza sönmez bir meşale olacaktır. Vatan aşkı her şeyin üstündedir. Vatan sizden hizmet ve kahramanlık bekliyor. Hazır mısınız?

Derdemez, coşkun bir sele dönen askerler, ateşli ve imanlı gözlerini paşaya dikerek:

— Tuna'nın akışı dursa, gök yere değse, Moskof yine Silistreye giremez!

Diye bağırdılar. Bu sözlerile müdafaaya and içtiler. Silistreyi müdafaa edecek top, silâh ve cephane, erzak hepsi tamamdı. Bunların üstünde Askerlerin manevi kuvveti daha kuvvetli idi. Kumandanları Gazi Musa Paşa ise eşsiz bir askerdi.

Bir sabah, Tuna'nın üzerini bir sis kaplamıştı. Ruslar bu sisten faydalanarak müthiş bir topçu ateşine başladılar. Durmadan Silistre'nin üzerine mermi yağıyor, evler yıkılıyor, sivil halktan pek çoğu ölüyordu. Artık harp resmen başlamıştı. Derhal Türk topçuları da mukabelede bulundular. Öğleden sonra kayıklara bindirilmiş, Rus askerleri topçuların himayesinde Silistre tarafına çıkarıldı. Bu zaman düşmanın bir çok kayıkları batırıldı. Tuna'nın üzeri düşmanla dolup taştı. Buna rağmen Rusların bir kısmı Silistre kalesi önlerine gelerek siperler kazdılar.

Türk askerleri de kalenin önüne bir çok tabyalar yapmağa muvaffak oldular. Fakat Ruslar Silistre kalesini kuşattılar.

Onbeş gün sonra Ruslar dört bin kişilik kuvvetleri bir hücuma kalktılar. Bunu gören Musa Paşa borazana hücum borusunu çaldırdı. Türk askerleri, siperlerden bir çelik yay gibi fırladılar. Allah!... Allah seslerile öyle şiddetli bir hücuma kalktılar ki, dağlar ve Tuna nehri inledi. Her asker kahramanlıkda birbiriyle yarışıyordu. Bu şiddet karşısında, Ruslar kanlar içinde yere serildiler, nihayet kaçmağa başladılar. Ruslar bu harpte onbin ölü vererek yenildiler.

Gazi Musa Paşa bu zaferden pek neşelendi. Bu harpte bir çok kahramanlığı görülen topçu teğmen Ankaralı Mehmet Ağa şehit düştü. Bu kahramana ağlamadık er kalmadı. Mehmet, şehit düşünce, yerine Ankaralı topçu Hasan Ağa geçerek Rusları kırdı geçirdi.

Ruslar, bu mağlûbiyetin acısını çıkarmak için, bu defa açıkta hücumdan yılarak, yer altından sıçan yolları kazarak, siperlerin üstündeki askerleri havaya uçurmağa karar verdiler. Derhal sıçan yolu kazmaya başladılar. Türk askerleri bir tabyanın altından gürültüler işittiler. Hemen Teğmen Memiş Ağa yere dinledi. Yer altından kazma sesleri geliyordu. Halbuki bu tabya çok ehemmiyetli idi. Kumandan bu tabyadaki askerleri geri çekti. Fakat bir kısım askerin burada bulunması lâzımdı. Burada bile bile ölümü kim göze alabilirdi. Derhal on fedayi kalmağa karar verdi. Bunlara ölüm muhakkaktı. Buna rağmen on fedayi hayatlarını, Vatan uğruna istikbal ettiler.

Paşa gözlerini hafifçe açarak «Vatan veya Silistre!...» dedi.

Bu tabyanın altına Ruslar barut doldurdular. On fedayı ölüm saatini beklediler. Bunların birisi teğmen, biri çavuş olmak üzere on fedayi idi.

Bunlar şehit olacaklar, lâkin Silistre kalesi kurtulacaktı. Böyle bile bile ölüme göğüs germek, ancak Türk askerine has bir meziyettir. Başlarındaki Teğmen:

— Milletimiz uğruna canlarımız feda olsun ne çıkar, tek vatanımız kurtulsun!

Dedi. Ruslar ikindi vakti baruta ateşlediler, bir anda dehşetli bir gürültü ortalığı inletti. Bir toz dumanı havaya kalktı, arasında kollar, bacaklarve başlar göğe uçtu. Kaledeki bütün askerler, bu feci sahneye gözlerini dikmişti. Fakat bu on fedayı vatan uğruna canlarını feda ettiler. Onlar öldüler, lâkin Silistre kurtuldu. Bu suretle on fedayi kanlarıyla Vatan veya Silistre yazdılar. Bu erlerin hepsi Kütahyalı idi.

Ertesi gün hava çok soğuktu. Her tarafı bir sis kaplamıştı. Bu defa Ruslar intikam ateşine başladılar. Biraz sonra yağlı paçavralar yağdırdılar. Derhal yer yer yangınlar çıktı. Halkın bir kısmı mermilerle parçalanıyordu. Bütün bunlara rağmen Silistre müdafaasına devam ediyordu. Askerler şu marşı okuyorlardı.

Altı da bir üstü de birdir yerin
Arş yiğitler vatan imdadına!

Silistre müdafilerinin içinde hiç korku yoktu. Hepsi imanlı idi. Fakat hâlâ Serdarı Ekrem Ömer Paşadan imdat gelmiyordu.

Gazi Musa Paşa, karargâhtan çıkıp, abdest almak üzere İstanbul kapısı önüne doğru ilerledi. Burada Abdullah Çavuşa rastgeldi. Ona Albay Redif Beyi sordu. Bu esnada Söğütlü Adada bulunan Rus topçuları ateşe başladılar. Bir obüs, İstanbul kapısı civarında bulunan Deli Haşimin kahvesi yanındaki su terazisinin önünde patladı. Şiddetli bir gürültü her tarafı inletti. Obüsten kopan bir misket, Silistre kahramanı Gazi Musa Paşanın sağ boğrünü delerek, Paşayı yere serdi. Yanında bulunan Abdullah Çavuş, Paşayı yerde kanlar içinde görünce:

— Paşamız vuruldu!

Diye bağırdı. Paşanın eline su dökmek üzere olan Mehmet Ağa dona kaldı. Musa Paşa bitkin bir halde:

— Beni kaldırın!

Diye bildi. Şehrin içi birbirine karıştı. Herkes Paşanın vurulduğu yere geldi. Kahraman Paşaları kanlar içinde yerde gören askerler:

— İntikam, intikam!

Diye bağırdılar... Paşayı göz yaşlarıyla yerden kaldırıp odasına götürdüler. Yarası pek ağırdı. Durmadan gözü kamyordu. Gazi Musa Paşa gözlerini hafifçe açarak:

— Vatan veya Silistre!

Diyerek, gözlerini kapayıp şehadet şerbetini içti. Etrafında el bağlayıp ağlaştılar. Padişah ona bir kılıç ile gazilik ünvanı göndermişti gaziliği tarihe şanla, kılıncı da tabutuna konuldu. Ona güzel bir türbe yapıp merasimle gömdüler. Kale kumandanlığını Mehmet Rifat Paşa aldı.

Silistre müdafileri, Rusları kale civarında görmek istemiyordu. Müdafaa değil, büyük bir taarruz istiyorda. Ordu bir intikam taarruzuna hazırlandı. Bir sabah bütün kapılardan umumî bir hücum yapıldı. Bu atılış tarihlerde görülmemiş bir hücum oldu. Bu süngü hücümuna Ruslar dayanamadılar. Silistre'nin önü kan deryasına döndü. Tuna kıyıları kandan adeta pembeleşti. Ruslar, canlarını kayıklara atarak, Silistre ve Tuna kıyılarından defolup gittiler. Silistre kahramanları Tarihe (Vatan veya Silistre) yazdılar. Bu harbin devamı müttefik ordularla Kırım'da devam etti. Ruslar burada da yenildiler.

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

DELİ HÜSEYİN

Birinci Cihan Harbinde altıncı ordu bölgesinin Süleymaniye cephesinde kuvvetli Rus kıtalarına karşı zayıf kuvvetlerimizle vatan hudutlarını koruma mecburiyetinde kalmıştık. İki taraf arasında ara vererek, on gün devam eden bir muharebe olmuştu. Cephe kumandanı Rus kuvvetlerine bir gece baskın yapmağı tasarlıyordu. Fakat vaziyet çok ciddî ve müşküldü. Gideceklerin sağ dönmeleri bile güpheli idi. Onun için baskın birliğinin adamca az, fakat cesur ve değerli erlerden meydana gelmesi lâzımdı. Ayrıca bunların rusçayı ana dilleri gibi bilmeleri de elzemdi muhakkak. Nihayet bu evsafta sekiz asker bulundu. Bu askerlerin başında, cesur Türk vatanseveri şâir Naci'nin arkadaşlarından Deli Hüseyin adındaki mert bir kumandan bulunuyordu.

Baskın birliği Ruslardan ele geçen silâh ve elbiselerle donatılarak, sıcak ve karanlık bir Ağustos gecesi, düşman bölgesine geçti sessizce. Bir sürü meşakkat ve tehlikelerden sonra, hatta bir defasında kendilerini bir Rus keşif kolu gibi göstermeğe mecbur kalmalarına rağmen düşman karargâhına sızmağa muvaffak olmuşlardı nihayet.

Hepsi derin uykuda bulunan düşman askerleri, dört taraflarından silâh ve bombalar patlamağa başlayınca neye uğradıklarını anlamaksızın oraya buraya kaçışmağa mecbur olmuşlardı. Bu arada düşman zannettikleri için birbirlerini vuranlara bile rastlanıyordu. Bu hâdise, «Türkler bastı. Çevrildik» şeklinde diğer Rus birliklerine de haber verildiğinden dolayı üç alaydan ibaret bulunan bütün düşman cephesi geri çekilmeğe başlamış ve ancak İran'ın Sina kasabasına 70 Km. kala toparlanabilmişlerdi. Rus askerleri kaçarlarken bütün silâh ve cephanelerini arkada bırakmışlardı. Hele bu sekiz cesur askerin hiç ümit edilmediği halde sağ salim geri dönmeleri, cephemizde şenliklerle kutlanmıştır.

Yaşasın Kahraman Türk Yiğitleri...

Ali Cülmüt SOYCAN

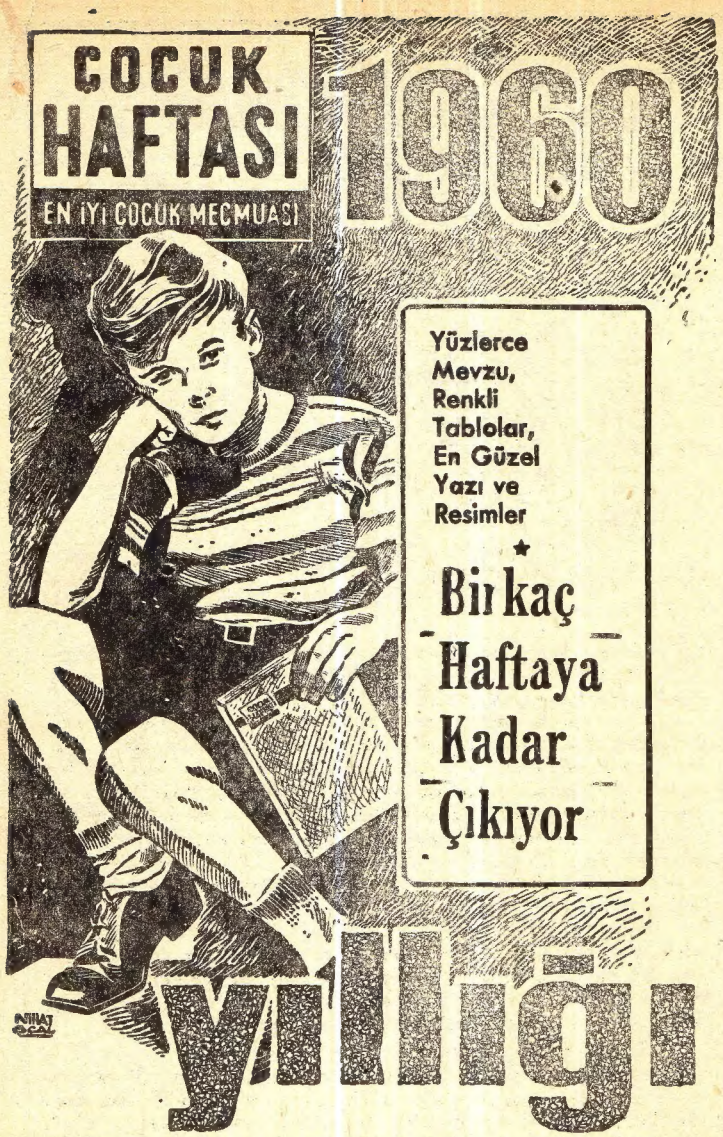

Geçen sene olduğu gibi bu yıl da YILLIĞIMIZ mahdut miktarda basıldığı için şimdiden gazete müvezzinize sipariş ediniz. Almakta gecikirseniz, geçen seneki gibi bulamazsınız.

★

★ *1960 yılı takvimi*
★ *Feza Oyunu*
★ *Ay ne zaman fethedilecek ?..*
★ *Kızılderililerin enteresan hayatı*
★ *Taşıtlar tarihi*
★ *Sınıf Arkadaşım*
(Kemalettin TUĞCU'nun tam bir romanı)
★ *Merihten Gelen Adam*
(Öğretici tam bir roman)
★ *Hikâyeler*
★ *Meraklı bahisler*
★ *Şimşek Polis*
(Renkli, tam resimli bir roman)
★ *Kış Eğlenceleri*
★ *Güzel Sözler*
★ *Karikatürler*
★ *4 tane renkli tablo*

200 sayfa ■ Altın Yaldızlı Kapak içinde ■ Fiatı 6 Lira

Yazı - Resim Yarışmamız

Yarışmaya katılma müddeti 2 HAFTA sonra sona eriyor!

YAZI YARIŞMASI

RESİM YARIŞMASI

Yıldırım Kaptan

"İŞLER KARIŞIYOR"

HAVA GEMİLERİ İNŞAAT MÜHENDİSİ KARL STEVENS, YENİ İCADINI DR. HUER İLE YILDIRIM KAPTAN'A GÖSTERİRKEN İŞE KARISI KARIŞIYOR.

1960-2

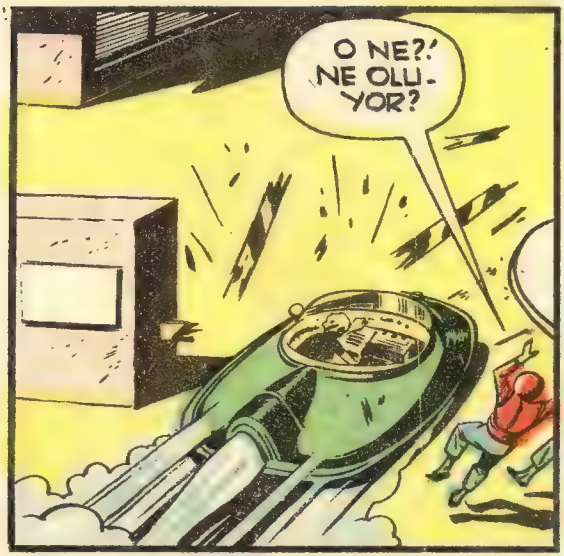

DOKTOR HUER. YIL-DIRIM KAP-TAN'I ACABA NİÇİN ÇA-ĞIRMIŞTI?..

HEVESLENEYİM DEME. YESİN YILDIRIM. ONUN-LA İLK, BEN UÇACA-ĞIM!

BU SIRADA...

İŞTE, BAYAN STEVENS!

DEMEK BU GÜZEL ROKET UÇAKTA BANA İŞ YOK. ÖYLE Mİ DR. HUER?

ŞİMDİLİK ÖY-LE GÖRÜNÜ-YOR, AMA İLERDE BİR ŞEYLER DÜ-ŞÜNECEĞİZ!

HEY! KARL!

MARGO! BUR-DA NE İŞİN VAR?

İŞTE, BAYAN STEVENS ORDA!

NE OLUYOR ÇOCUKLAR?
BAYAN BİZİ DİNLEMEDİ. PARMAKLIĞI KIRIP İÇERİ GİRDİ...

SİZ ONU BANA BIRAKIN! BEN ŞİMDİ ALIR EVE GÖTÜRÜRÜM.
BAŞ-ÜSTÜNE!
5-5

HEEEY MARGO!
DR. HUER! SİZİN NE YAPTIĞINIZ BENİ İLGİLENDİRMEZ, AMA KOCAMIN BUNUNLA UÇMASINA RAZI OLAMAM!

SENELERDİR HER UÇUŞUNDA KOCAM GERİ DÖNMİYECEK DİYE KORKUYORUM.
MÜSADENLE BEN ÇEKİLEYİM KARL!

YILDIRIM KAPTAN! DURUN BİRAZ. SİZE DE SÖYLİYECEKLERİM VAR. BENİ DİNLER MİSİNİZ?
MARGO! SUSS!

SUSMIYACAĞIM! YILDIRIM KAPTAN, BU YENİ UÇAĞIN NE İŞTE KULLANILACAĞINI SÖYLEMEDİLER Mİ SİZE?
NE DEMEK İSTEDİĞİNİZİ ANLIYAMIYORUM!
SİZE BU UÇAKLA NEREYE GİDECEKLERİNİ AÇIKLAMADILAR MI?
YANİ SİZE URAS GEZEGENİNİ SÖYLEDİLER Mİ?
MARGO!
BU ÇEKTİKLERİM NEDİR?
ÇAVUŞ! DİREKSİYON'A GEÇ DE BAYANI GÖTÜRELİM!
OLANLAR İÇİN ÖZÜR DİLERİM DOKTOR! BİR SAAT SONRA BÜRONUZA GELİRİM.
HAFTAYA: İŞİN İÇYÜZÜ

UÇAN ÇOCUK

SMALVİL KOLEJİNDE..

BUNLAR SON AŞI PAKETİ MÜDÜRBEY..

AFERİN OĞLUM. DERSTEN SONRA KALIP BANA YARDIM ETMENE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM. SEN EN İYİ ÖĞRENCİMİZSİN...

AŞI

O GECE KLARK KENT'E NE OLMUŞTU ACABA?

BAKALIM KIZLAR NE YAPACAKLAR?

33

BİRDEN FERYAT KOPTU..

AMAN ALLAH!.. BİR FARE!

BAĞIRMAYIN KIZLAR.. BU OYUNCAK FARE... KİM GETİRDİ ONU SINIFA?

HIRR!

BİRAZ SONRA AYNI HIRILTI KLARK KENT'İN CEBİNDE DE İŞİTİLDİ...

DEMEK OYUNCAK FARE SENİN MARİFETİNDİ... DÜNYADA BUNU SENDEN UMMAZDIM!

EVET... HAKLISINIZ.. KABAHATLİ BENİM.

HIRR

MEKTEBİN EN TERBİYELİ TALEBESİ İDİN.. BUNU NASIL YAPTIN HAYRET EDİYORUM DÖĞRUSU!

KLARK KENT'E NE OLDU BÖYLE?. BİRDENBİRE AZDI MI NEDİR?..

ÇOCUKLAR!. BUGÜN SİZLERE ŞU RENKLİ TÜYLERDEN KIZILDERİLİ KÜLÂHI YAPMAYI ÖĞRETECEĞİM..

KORDONUNA AYAĞIMI TAKIP ŞU VANTİLÂTÖRÜ BU TARAFA ÇEVİREYİM..

BİR SANİYE SONRA...
VANTİLÂTÖRÜ BU TARAFA KİM ÇEVİRDİ?
HAYDİ!.. TÜYLER DARMADAĞIN OLDU!.
34
YİNE KLARK KENT YAKALANDI...
BAK VANTİLÂTÖRÜN KORDONU AYAĞINA DOLANMIŞ.. DEMEK Kİ BU İŞİ SEN YAPTIN KLARK KENT..
DERSTEN SONRA KLARK KENT EN YAKIN ARKADAŞI LANA İLE...
BİRDENBİRE NE KADAR FENA ÇOCUK OLDUN BÖYLE KLARK.. HALBUKİ BEN YÜKSEK KABİLİYETLERİNİ GÖRDÜKÇE SENİN UÇAN ÇOCUK OLDUĞUNDAN ŞÜPHELENİYORDUM.
AH!. BÜTÜN BU YARAMAZLIKLARI YAPMAĞA MECBUR OLDUĞUMU BİR BİLSEN...
SON DERS YURT BİLGİSİNDE...
YARIN SİZLERE ŞEHRİMİZİN İLERİ GELEN SİMALARININ RESİMLERİNİ GÖSTERECEĞİM. KLARK SEN DE BANA YARDIM EDERSİN.
İNŞALLAH... AMA NE KOMİK YARDIM OLACAK BU!..
O AKŞAM ŞEHRİN UMUMİ KİTAPLIĞINDA.
BU TRANSPARAN RESİMLERİ KİTAPLIKTAN ÖDÜNÇ OLARAK ALAYIM. YARIN ÖĞRETMENİN RESİMLERİ YERİNE BUNLARI GÖSTERİRİM...

ERTESİ GÜNÜ YİNE YURTBİLGİSİ DERSİNDE...

ÇOCUKLAR ŞİMDİ SİZE ŞEHRİMİZİN TANINMIŞ SİMALARINI GÖSTEREREK HAKLARINDA BİLGİ VERECEĞİM. KLARK BAŞLA RESİMLERİ GÖSTERMEĞE..

KİTAPLIKTAN ALDIĞIM RESİMLERİ GÖSTERİNCE FESTİVAL BAŞLIYACAK..

A...A... BU BİR MAYMUN AYOL!.

ALLAHIM... KORKUNÇ BİR YANLIŞLIK BU... KLARK RESMİ DEĞİŞTİR!.

MÜDÜRÜMÜZ JAMES FOSTER

35

KLARK İKİNCİ RESMİ TAKTI...

YETER, KLARK YETER!.. ÇIKAR RESİMLERİ

262348

VALİMİZ

BELEDİYE REİSİ

ÖĞRETMEN RESİMLERİ GÖZDEN GEÇİRİNCE...

DEMEK BENİM SANA GÖSTERMEN İÇİN VERDİĞİM RESİMLERİN YERİNE SEN KİTAPLIKTAN ALDIĞIN BU ABUK SABUK RESİMLERİ KOYDUN HA!..

KLARK HÂLÂ AKILLANMAMIŞ GİBİ DERS ARASINDA OKULUN AKVARYUMUNA GİRDİ.

ŞU ZARARSIZ İHTİYAR AHTAPOTU YÜZME HAVUZUNA ATAYIM DA ÇOCUKLAR KORKSUN..

SPOR DERSİNDE ÇOCUKLAR HAVUZA GİRİNCE...

AAAYYY!.. AHTAPODU SUYA ATMIŞLAR. ETRAFINA DURMADAN MÜREKKEP SALIYOR.

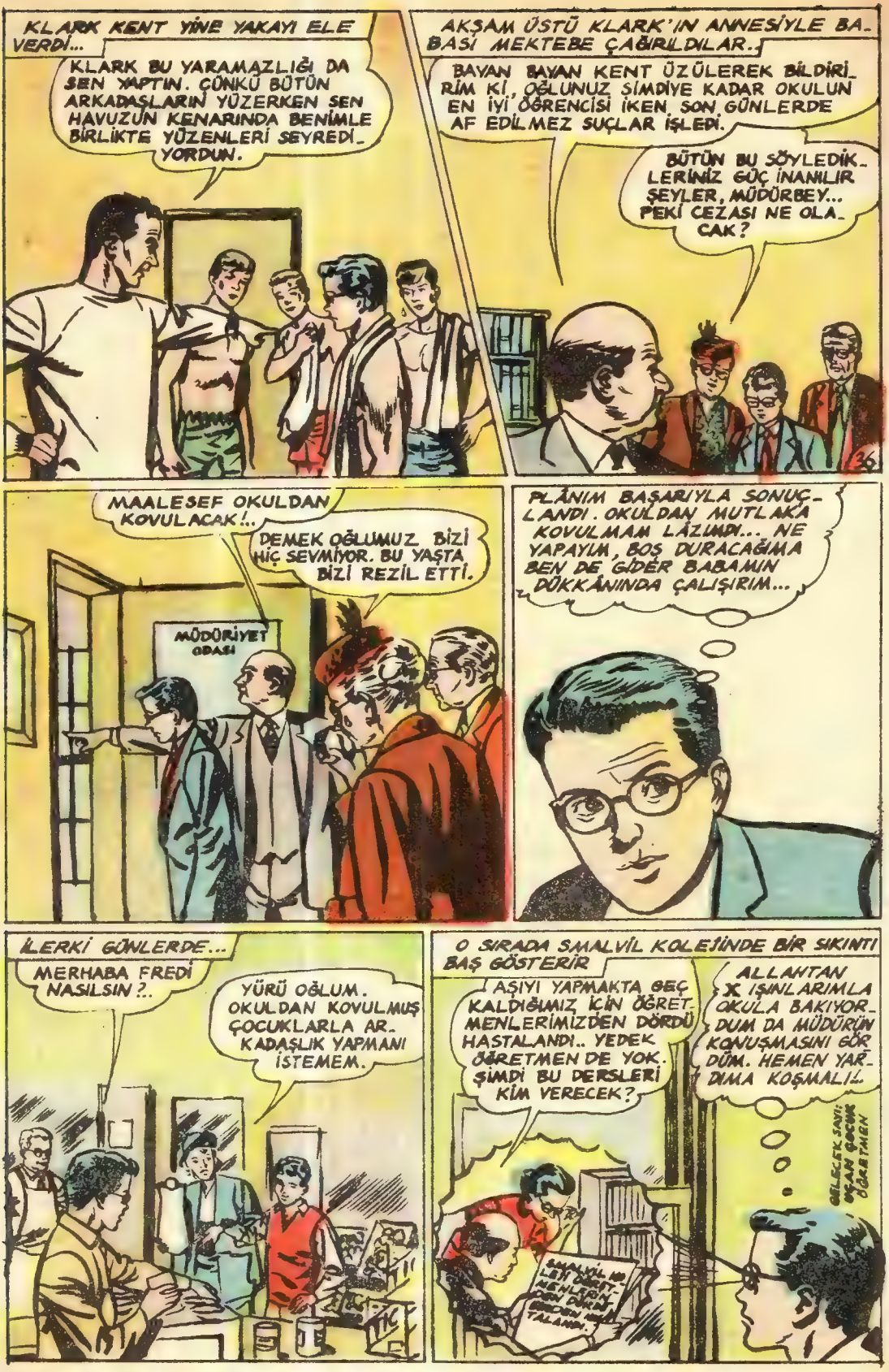
KLARK KENT YİNE YAKAYI ELE VERDİ...
KLARK BU YARAMAZLIĞI DA SEN YAPTIN. ÇÜNKÜ BÜTÜN ARKADAŞLARIN YÜZERKEN SEN HAVUZUN KENARINDA BENİMLE BİRLİKTE YÜZENLERİ SEYREDİYORDUN.
AKŞAM ÜSTÜ KLARK'IN ANNESİYLE BABASI MEKTEBE ÇAĞIRILDILAR.
BAYAN BAYAN KENT ÜZÜLEREK BİLDİRİRİM Kİ, OĞLUNUZ SİMDİYE KADAR OKULUN EN İYİ ÖĞRENCİSİ İKEN, SON GÜNLERDE AF EDİLMEZ SUÇLAR İŞLEDİ.
BÜTÜN BU SÖYLEDİKLERİNİZ GÜÇ İNANILIR ŞEYLER, MÜDÜRBEY... PEKİ CEZASI NE OLACAK?
36
MAALESEF OKULDAN KOVULACAK!..
DEMEK OĞLUMUZ BİZİ HİÇ SEVMİYOR. BU YAŞTA BİZİ REZİL ETTİ.
MÜDÜRİYET ODASI
PLÂNIM BAŞARIYLA SONUÇLANDI. OKULDAN MUTLAKA KOVULMAM LÂZUMDI... NE YAPAYIM, BOŞ DURACAĞIMA BEN DE GİDER BABAMIN DÜKKÂNINDA ÇALIŞIRIM...
İLERKİ GÜNLERDE...
MERHABA FREDİ NASILSIN?..
YÜRÜ OĞLUM. OKULDAN KOVULMUŞ ÇOCUKLARLA ARKADAŞLIK YAPMANI İSTEMEM.
O SIRADA SMALVİL KOLEJİNDE BİR SIKINTI BAŞ GÖSTERİR
AŞIYI YAPMAKTA GEÇ KALDIĞIMIZ İÇİN ÖĞRETMENLERİMİZDEN DÖRDÜ HASTALANDI.. YEDEK ÖĞRETMEN DE YOK. ŞİMDİ BU DERSLERİ KİM VERECEK?
ALLANTAN X IŞINLARIMLA OKULA BAKIYORDUM DA MÜDÜRÜN KONUŞMASINI GÖRDÜM. HEMEN YARDIMA KOŞMALIYIM.
SMALVİL LİSESİ ÖĞRETMENLERİNİN ORTA DÜKKÂN ÖNÜNDEN ALINDI.
GELECEK SAYI: OKAN GENÇ ÖĞRETMEN

DÜNYA EDEBİYATINDAN SEÇME ÇOCUK HİKAYELERİ

Bir İSPANYOL Hikâyesi

ETME BULMA DÜNYASI

Çeviren : Erdoğan SEVGİN

Castile, herkesle eğlenmekten adeta zevk duyan bir insandı. Birinin bir felâkete uğraması, onu kahkahalarla güldürürdü. Hali vakti yerinde olduğu için, dünya umurunda değildi. Fakir insanlar, onun için sadece eğlence kaynağıydı. Oldukça iyi bir iş yapan, büyükçe bir manifatura mağazası vardı. Buradan aldığı parayla, gül gibi geçinip gidiyordu.

O gün de Castile, kendine yeni bir eğlence, daha doğrusu eğlenilecek bir adam bulabilmek ümidiyle Madrit sokaklarına düşmüştü.

Castile bir müddet Madrit sokaklarında avare avare dolaştı. Sıcak dolayısiyle sokaklarda pek az kişinin bulunması canını sıkmıştı. Hem bu dolaşan insanların hepsi iyi giyimliydi. Onlar, Castile'nin aradığı eğlence olamazlardı. Castile'nin alay edip biraz güleceği adam, fakir düşkün olmalıydı.

Castile bu şekilde, etrafına baka baka avını ararken, birdenbire gözleri parladı. Nihayet avını bulmuştu. Bu ihtiyar, sakalı saçı birbirine karışmış, bir dilenciydi. Çok zavallı bir hali vardı. Hava çok sıcak olduğu için, adamcağız, oturduğu yerde uyukluyordu. Önünde, o akşamki ekmeğini almasına bile yetmeyecek olan birkaç bozuk para duruyordu.

Castile, ihtiyarın yanına geldiği zaman bir müddet onu süzdü. Ona nasıl bir oyun oynayıp, kızdıracağını, ve bu suretle biraz gülmeğini düşünmeye başladı. Bir müddet düşündü, düşündü, ve sonra yüzünde bir gülümseme yüzüne yayıldı. Bulmuştu.

Herkesle eğlenmekten zevk alan Castile, ayaklarının ucuna basa basa ihtiyarın yanına yaklaştı. Onu uyandırmamak için, çok dikkatle yürüyordu. İhtiyarın yanına geldiği zaman, hemen onun önündeki teneke kutunun içinde bulunan bozuk paraları, cebine indirdi. Bu paralar, onun için devede kulak kalırdı. Fakat o, parayı kendisine birşeyler alabilmek için değil, sadece ihtiyarı kızdırıp, zevk alabilmek için cebine indirmişti. Castile, parayı aldıktan sonra hemen, biraz ilerde bulunan bir kapı ağzını kendine siper ederek, ihtiyarı gözetlemeye başladı...

Neden sonra ihtiyar uyandı. İlkönce hiçbir şeyin farkına varmadı. Fakat biraz sonra gözü kutuya ilişip de, içinin boşalmış olduğunu görünce, yüzünün rengi birdenbire değişiverdi. Neredeyse ağlayacak gibiydi. Feri kaçmış gözlerini hırsla etrafta dolaştırdı. Ogünkü nafakasını çalan, kendisini aç bırakan insanı bulmak, yaptığı işten dolayı yüzüne tükürmek ister gibi, bir hali vardı. Aradı aradı, fakat, bir kapı aralığını kendisine siper etmiş olan Castile'yi göremedi.

Castile, bulunduğu yerden, ihtiyar adamı zevkle seyrediyordu. Kahkahalarını tutmak için çok büyük bir kuvvet sarfediyordu.

Castile bir müddet orada durup ihtiyarı seyrettikten sonra neşe içinde uzaklaştı. Giderken, ihtiyarın ellerini iki yana açmış birşeyler söylediğini görünce keyfi bir kat daha arttı. İhtiyarın bu üzüntülü hali, Castille'nin neşesinin yerine gelmesine sebep olmuştu.

★

Aradan seneler geçti. Castille, hergeçen gün, böyle bir oyun oynuyor, aciz insanlarla alay ediyordu. Fakat bir gün geldi, alay edemez oldu. Zira Castille'nin işleri bozulmuştu. Artık ogünkü geçimini nasıl temin edeceğini düşündüğünden, düşkünlerle alay etmeğe vakit bulamıyordu... Karısı ölmüş, dükkânı iflâs etmişti...

Castille artık iyiden iyiye ihtiyarlamıştı da. Bir taraftan fakirlik diğer taraftan ihtiyarlık, Castille'yi perişan ediyordu. Her geçen gün de biraz daha, sefalete düşüyor, biraz daha çöküyor, biraz daha, acınacak hale geliyordu.

Bir gün geldi Castille, bir zamanlar alay ettiği ihtiyar dilencilerin haline düştü. Beş kuruşu bulabilmek, o gün kendisine biraz birşeyler alabilmek için, artık onun da el avuç açmaktan başka çaresi kalmamıştı. Bu hale niçin düştüğünü Castille bir türlü anlıyamıyordu...

Sıcak bir yaz günü, Castille, bir sokağın köşesinde, her zaman olduğu gibi yine dileniyordu. Bir ara nasılsa uyuyuvermişti. Neden sonra gözlerini açtığı zaman, önündeki para kutusunun sırra kadem bastığını gördü. Hiddetle etrafı araştırdı. Ufak bir oğlan çocuğundan başka sokakta kimsecikler yoktu. Çocuk, kendisinin bu şekilde telâşla etrafına bakınışı karşısında kahkahalarını tutamamış ve gülmeye başlamıştı. Castille hemen yerinde doğrulup onun peşinden koşmak, küçük yaramazı yakalamak, bir temiz dövmek istedi. Fakat henüz yerinden doğrulmamıştı ki, çocuk elindeki para kutusunu sallayarak çoktan köşeyi dönmüş, kahkahalar arasında gözden kaybolmuştu. Ozaman ağzını açtı. Dudaklarından sadece iki kelime çıktı: «Allahından bul!...» Ve işte ozaman bir hakikat kafasına «dank» etti. İhtiyar dilenciyle alay ettiği günü gözünün önüne getirdi. Ozaman, ihtiyarın ellerini yana açarak bir şeyler söylediğini görmüş fakat ne söylediği duymamıştı. İşte şimdi onun ellerini yana açtığı zaman ne söylediğini, çok iyi anlamıştı. Kendisinin bu halen niçin düştüğünü de...

Bu ihtiyar, saçı sakalı birbirine karışmış bir dilenciydi.

Küçükbey

TEFRİKA NO : 7

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Pencerenin önüne oturduğu sırada kapı vuruldu.

— Giriniz, diye seslendi.

Sait Efendi iki hizmetçi ile kapının önündeydi. Yaşlı kalfanın elinde bir gümüş tepsi vardı. İçine dört beş tabak konmuştu. Bunların içlerinde, bir kaç türlü reçel, üç türlü peynir, beyaz ekmek, francala vardı. Genç bir hizmetçinin elindeki tepside de bir elbezi, bir peşkir, bir havlu vardı. Sait Efendi küçük bir masayı odaya sokmağa çalışıyordu.

Orhan birdenbire kızdı:

— Ne oluyor, diye haykırdı.

İhtiyarın dudakları titredi:

— Kahvaltı emretmişsiniz Küçükbeyefendi.

Orhan dişlerini sıkarak:

— Bir parça kenar ekmekle biraz beyaz peynir istedim. Bunlar ne oluyor böyle. İştahımı kaçırıyorsunuz. Ben babamın evinde bir kuru ekmeği bile rahat yiyemiyorum. İstemem, götürün hepsini, diye haykırdı.

Kapıyı da yüzlerine kapattı.

Hırsından ağlıyacak gibiydi. Kaç defa Sait Efendiye bu halleri anlatmıştı. Fakat adam söz anlamıyor, kendi bildiğine giidyordu. Bir bardak su istese beraberinde limonata, gazaz, şerbet ve bir bardak da su gelirdi. Sebebini sorsa:

— Belki canınız ister Küçükbey, derlerdi.

Okulda bile rahatı yoktu. Arkadaşları tatil olunca kol kola girer, çantaarını savurarak, gülüşerek, bağırışarak itişe kakışa, neşe içinde, gurup gurup evlerinin yollarını tutarlardı. Hiçbir arkadaşı ona yaklaşmaz, koluna girmezdi.

Çünkü kapının önünde onu otomobil bekliyordu. Şoför ayakta duruyor, kapıyı açıyor, şapkasını elinde tutarak bekliyordu. Çocuklar bu hali uzaktan seyrediyor, ve birbirlerine birşeyler söylüyorlardı.

Etrafındakiler, babası öldükten sonra işi büsbütün azıtmışlardı. Köşkte, apartımanda aklabilmek için Küçükbeyin gözüne girmekte âdeta birbirleriyle yarışa çıkmışlardı.

Evde yemeklerini tekbaşına yiyordu. Yemekler amcasının odasına ayrıca gider, Doktor köşkte olsa bile yemeğe oturmaz, hizmetçiler lokmalarını sayar gibi gözünün içine bakarak hiç kımıldamadan beklerlerdi.

Bir yemekten fazlaca yese ahçı sevinir, bir yemekten yalnız bir lokma alsa, ahçı telâş içinde karşısına dikilir ve ezile büzüle:

— Kusurumu bağışlayınız Küçükbey,derdi. Yaptığım hatanın farkında değilim. Tuzu mu azdı, yağı mı çoktu?

Kaç defa Orhan:

— Canım istemediği için yemedim. Yemekte kusur yok demişti.

Fakat bu insanlar anlamıyorlardı. Göze girmek için ne yapacaklarını bilmiyorlardı. O da yavaş yavaş bu riyakârlıklara kızmağa, sertleşmeğe başlıyordu.

Birgün vakitsiz eve gelmiş, bahçe kapısından girmiş, mutfağın penceresinin önünden geçerken ahçının içeride homurdadığını duymuştu:

— Akşam pamuk gibi pirzola yaptım, bir lokma bile zıkkımlanmadı. Ne pişireyim, ne yedireyim, ben de şaşırdım kaldım. Boğazına kor düşesi. Yavan ekmek nesine yetmiyor, bacak kadar oğlan.

Hepsi büyükbabasının zamanından kalma olan bu hizmetçilerden hiçbirini sevmiyordu. Köşkündüzeni bozulmasın

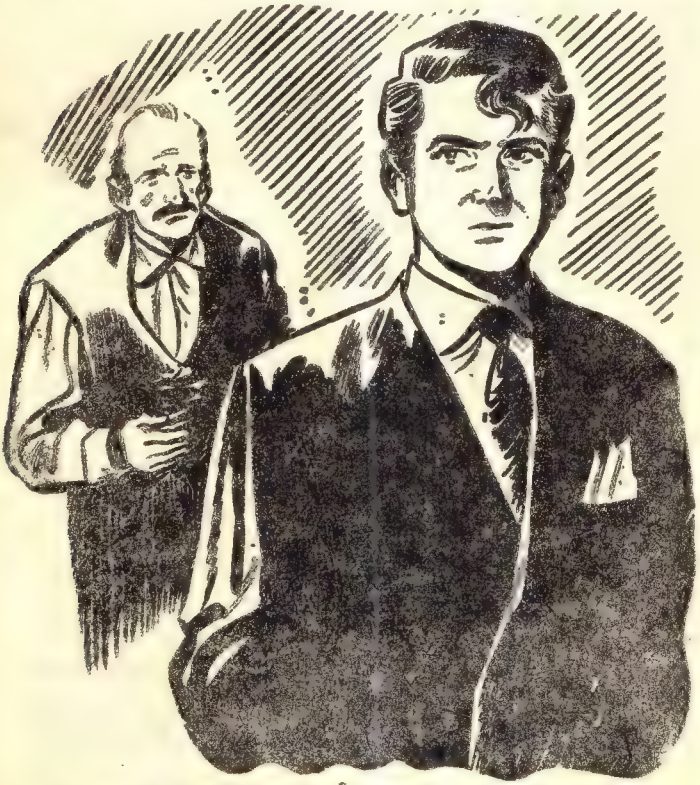

— Sağolun artık Küçükbey'liktenHiç olmazsa, okulda, sokakta rahat bırakın beni...

diye ses çıkartmıyordu. Yalnız Sait Efendi, bu kimsesiz adam yandan bir insandı. Fakat o da hasta ve pek ihtiyardı.

— 7 —

Orhan onaltı yaşına girmiş ve Liseain onuncu sınıfına yükselmişti. Artık başka bir Lise-leydi. Kendisini tanıyan bütün öğretmen ve arkadaşlarından ayrılmıştı.

Zeki, çalışkan bir öğrenci olduğu için dersleri için sıkıntı çekmiyordu. Sınıfta kendisinden iki, üç yaş büyük çocuklar vardı. Karma bir lisede olduğu için sınıfta kızlar da bulunuyordu.

Okulu değiştirirken otomobilin gelip kendisini almamasını sıkı sıkıtenbih etmişti. Artık, çantasını taşımak için peşinden bir uşak da gelmiyordu.

Sait Efendinin ricalarına aldırmıyor:

— Usandım Küçükbeylikten, diyordu. Hiç olmazsa okulda, sokakta beni rahat bırakın.

Onun bu titizliğine ihtiyarın aklı ermiyordu.

Amcası, uşaklardan birini kandırarak ona içki aldırtmış, hasta ve ihtiyar bir insan olduğu halde gizlice içtiği bu rakı yüzünden fena halde hastalanmış, üç ay kadar çekmiş ve geçen sene ölmüştü.

Kendisini zehirlemek ve miracına konmak istiyen bu adamın ölümü Orhan'ı fazla müteessir etmedi. Çünkü daima hayatından memnun olmıyan ve yakınlarına düşman olarak onları sefalete düşürmüş, çocuklarının, karısının hakkını kumarda yemiş bir insandı. Kurtulmuştu.

İki sene içinde hizmetçilerden de bir kaçı eksilmişti. Şöfer kendi hesabına müşteri taşıdığı için işten çıkartılmış, genç hizmetçilerden birisi evlenmiş, ahçı Küçükbey için mutfakta ağıza alınmaz küfürler savurduğu için Sait efendinin tekdirine uğramış, karşılık verince de Orhan ona:

— Benim için neler söylediğini zaten kendi kulağımla duydum, cesaret gösteremedim. Sait Efendi benim babam yerinde bir insandır. Hem de benim vedimdir. Ona karşı gelemi bana da istemem, kendine iş bulmanıza kadar kal.

Demişti. Fakat ertesi sabah ahçıyı odasında bulamamışlardı. Bunca senelik hizmetçi gümüş takımlarını da aşırarak kaçıp gitmiş, fakat bu takımları satarken yakalanmış, köşke getirilmiş. Orhan:

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan Hikayeler

Çeviren : Özay SUNAR

ADAM VE AĞAÇLAR

Bir gün adamın biri ormana gitti ağaçlara baltasına sap olacak bir dal verecek kadar cömert olup olmayacaklarını sordu. Ağaçlar derhal razı oldular ve ona dişbudak ağacından sert bir dal parçası verdiler. Ama adam dalı baltasına uydurur uydurmaz öldürücü aletini kullanmağa başladı. Ormanın dev ağaçları balta darbeleri altında can vermeğe başladılar. ya[illegible] dedi. «Attığımız ilk adım hepimizin mahvına sebep ha[illegible]nın kurbanı olan bir meşe ağacı, sedir ağacına, «Ne oldu? Eğer dişbudak ağacından bir dal parçası vermeğe razı olmasaydık, daha yıllarca yaşayacaktık.»

(HİÇBİR ZAMAN DAVRANIŞLARINIZIN ALEYHİNİZE KULLANILMASINA FIRSAT VERMEYİNİZ.)

ALTIN YUMURTALI KAZ

Adamın birinin her gün altın bir yumurta yumurtlayan bir kazı vardı. Adam haris ve aç gözlüydü. Eğer kazı öldürürse bütün altın yumurtalara kavuşacağını ve zengin olacağını düşündü. Zavallı hayvanı öldürdü. Ama boğazını kesip açınca kazın iç yapısının diğer kazlardan farklı olmadığını üzüntüyle gördü.

AÇGÖZLÜ OLMAK ZARAR GETİRİR.

Dünyanın 4 Köşesinden

Kan emen hayvanlar, kurbanlarının kanının pıhtılaşarak emilemiyecek hale gelmesini önlemek için ne yaparlar?

Sülük, tükürük guddelerinin içinde, kurbanın kanının taze kalmasını sağlıyan «Hirudi» adında hususî bir madde salgılar. Bu madde, tıpta da kullanılmaktadır. Kan emen tatarcıklar da derinin soktukları yerine, pıhtılaşmağı önleyen maddiler pompalarlar. Aksi halde, minicik emici cihazları saniyede tıkanırdı.

Ananas ne biçim bir meyvadır?

Ananas bilhassa güzel kokulu ve serinletici bir meyvadır. Bu özelliklerinden dolayı tropikal bölgelerin en makbul meyvaları arasında yer alır. 50 ilâ 125 santimetre yüksekliğinde olabilen küçük ananas ağacının bu meyvasının yüzlerce çeşidi vardır. Meyvaların her biri birçok tanenin bir arada toplanmasından vücut bulmuştur ve istisnaî hallerde 10 kilogram ağırlığında oabilir. Eskiden ananasüks bir meyva idi; şimdi ise konserve halinde dünyanın birçok yerlerinde ehven fiatla satılmaktadır.

6. Grup Memleket Serisi

Bundan önce, muhtelif tarihlerde çıkarılan Memleket Serisi pullarının 6. Gurup pulları 15.Ocak.1960 tarihinde piyasaya çıkacaktır. Bu seride, alfabe sırasiyle Manisa, Maraş, Mardin, Mersin, Muğla, Muş, Nevşehir, Niğde, Ordu ve Rize şehirlerinin pulları vardır.

6. Grupa ait pullar da evvelkiler gibi İsviçrede Courvoisier matbaasında [illegible] usulü ile yüzer [illegible] halinde basılacaktır. Vilâyet merkezlerini gösteren 20 kuruşluk pullardan [illegible] yor, ayni pullardan [illegible] rak birer milyon adet basılacaktır. Bunları eskileri [illegible]

[illegible] yüzdelerine [illegible] vaktiyle tedarik etmek [illegible] dikkat bildiriyor ve koleksiyon işinde başarılar diliyoruz.

Ne kadar zamandır ray vardır?

Raylı yollar sanıldığından çok eskidir. Yunanlıların mabetlerinde, taş içine oyulmuş raylı yollar vardı. Kâhini ile meşhur Delfi'de, bu raylardan bir kısmı zamanımıza kadar kalmıştır. Bu gibi raylar, eski Mısırlıların bir taş ocağında da bulunmuştur. Trenlerimizin raylarının yapılmasında örnek olarak alınan bu raylar odundandı ve madenlerde kullanılıyordu. 1767 de Ingiltere'de Colebrook-Dale demir madenlerinin sahibi William Reynolds ilk defa olarak demir fırınlarındaki tahta rayların yerine demirden olanlarını koydurdu. Demir raylar neticede o kadar avantajlı çıktı ki Stepehenson 1814 de buhar kuvvetiyle işleyen taşıtlarını bunların üzerinde yürüttü.

Denizin akıntıları nasıl tayin edilir?

[illegible] Gulf Stream'in keşfedilmesinde kullanılmıştı. 1843 de de, 119 şişe yolunun kayıtlı bulunduğu bir şişe haritası yayınlanmıştı. Şişelerin yola çıkarılış ve bulunuş mevkileri nazarı itibara alınarak denizin satıh akıntılarının istikâmeti

ile ilgili değerli sonuçlara varılabilir. Atlantik Okyanusunda Ekvator akıntılarına terkedilen şişelerin çoğu, Batı Hint Adaları veya Brezilya'da bulunmuştur; Gine Akıntısına bırakılanlar da aksine Batı Afrika sahillerine yollanmışlardır.

Şişe postasının sür'ati, günde 15 veya 16 deniz miline (1 deniz mili 1853 metredir) erişmektedir. 17 Mart 1890 tarihinde İrlanda kıyısında, 19 Mayıs 1887 de Afrika'nın Batısındaki Kap Verde Adalarından denize atılmış bir şişe bulunmuştur. Şişe, Batı Hint Adalarından da geçen 7700 deniz mili tutarındaki yolunu üç senede katetmiştir.

Bir zamanlar satranç oynayan bir makine olduğu rivayet ediliyor Doğru mu?

1769 da makinist ve satranç oyuncusu Wolfgang von Kempelen, Avusturya İmparatoriçesi Maria Theresia'ya satranç oynıyan bir otomatik takdim etmişti. Bir Türk biçiminde olan makine, giriştiği her oyunu kazanmış, hattâ hasmının hatalarını tashih etmişti. Napolyon bile 1809 da Schönbrunn'da otomata karşı oynadığı üç oyunu kaybetmişti. Neticede, adamakıllı kızmış olmalı ki mucidin oğlu esrarengiz makine ile sıra kadem bastı. Makinenin esrarı hiç kimse tarafından çözülememiştir. Bununla beraber, içinde bir insanın saklı olduğu muhakkaktır.

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

Millî Lig Maçları

Bu seneki Millî Lig'de Kasımpaşa — Şeker Hilâl maçı.

Bugün futbolde ileri her memlekette lig maçları her şehirde ayrı ayrı oynanmaz ve şehirler arası lig maçları yapılır; bunun da adına Millî Lig derler.

Memleketimizde şehirlerarası lig maçları ilk defa 1937 de millî küme adı altında yapıldı. Sonradan bu like Millî Eğitim Kupası ismi verildi, bu sene de Millî Lig maçları ismi ile Ankara, İstanbul, İzmir şehirleri takımları arasında maçlar yapılmaktadır. 1956 ve 1957 senelerinde ise Federasyon Kupası namı altında bir nevi Millî Lig maçları yapıldı. Bu Millî Lig Şampiyonası şeklindeki şampiyonaları kazanan takımları da şöyle sıralayabiliriz:

1937 : Fenerbahçe,
1938 : Güneş,
1939 : Galatasaray,
1940 : Fenerbahçe,
1941 : Beşiktaş,
1942 : Yapılmadı,
1943 : Fenerbahçe,
1944 : Beşiktaş,
1945 : Fenerbahçe,
1946 : Fenerbahçe,
1947 : Beşiktaş,
1948 : Yapılmadı,
1949 : Yapılmadı,
1950 : Fenerbahçe.

Federasyon Kupası
1956 : Beşiktaş,
1957 : Beşiktaş.

Geçen sene Millî Lig'e hazırlık olan maçlarda ise Fenerbahçe şampiyon oldu. Bu sene ise Millî Lig İstanbul, Ankara ve İzmir takımları arasında yapılıyor. Bu son üç senede yapılan şampiyonalarda birinci çıkan takım Türkiyeyi temsil ederek Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupasına girme hakkını kazanmaktadır. 1955 de Galatasaray İstanbul profesyonel lig şampiyonu olarak ilk defa Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupasına girmiş ve Romanya'nın Dinamo takımı tarafından elenmişti. İkinci sene Beşiktaş şampiyon olduğu halde müracaatda geç kalındığından Beşiktaş hakkı olduğu halde bu kupada oynayamadı. Ertesi sene meşhur Real Madrid ile oynayıp elendi. Bu sene de Fenerbahçe ikinci tura geçtiği halde, üçüncü maçında Nice tarafından elendi. Bakalım önümüzdeki sene kim Mill' Lig Şampiyonu olacak ve Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupasında memleketimizi temsil edecek?

EĞLENCE BİLMECE

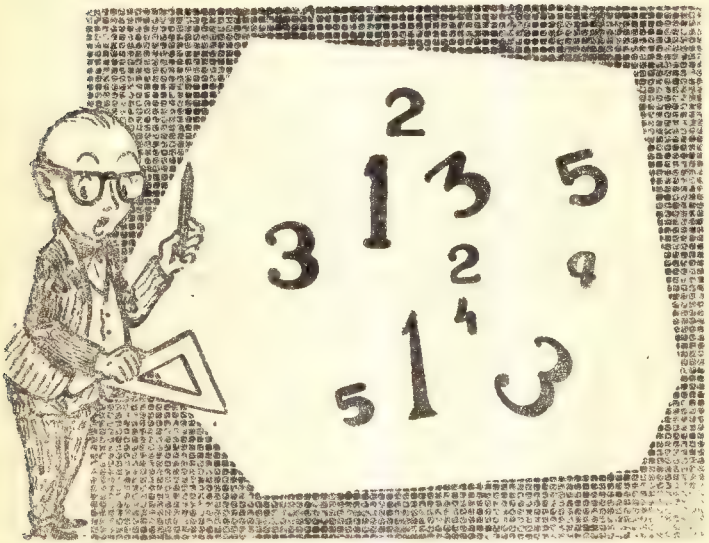

İki kenarı eşit olan üçgenlere ikizkenar üçgen denildiğini biliyorsunuz. Yukarıdaki şekliu içine, rakkamları dışarıda bırakmamak suretiyle üç ikizkenar üçgen çizin. Yanlız bu çizimi yaparken, üçkenin içinde kalan rakkamların çarpma, bölme, çıkarma veya toplamadan sonraki sonuçlarının her seferinde 75 olması lâzımdır.

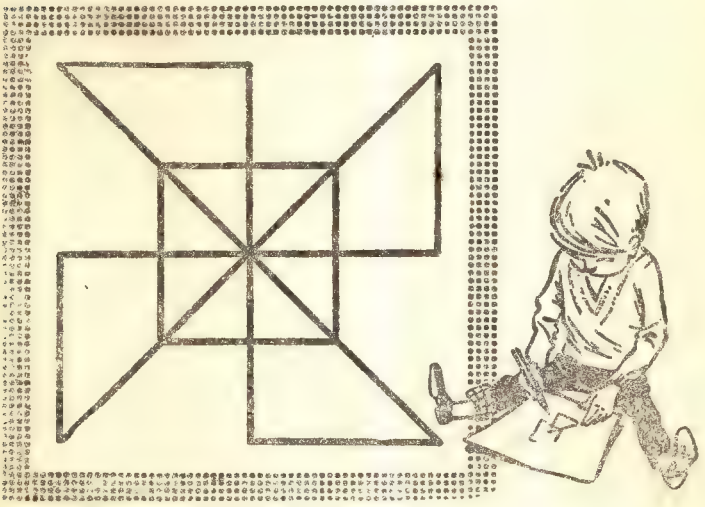

Acar, saatlerdenberi, kâğıdın üzerine bir şeyler karalayıp duruyor. Acaba ona biraz yardım eder misiniz? Yapacağınız şey şu. Elinize bir kalem, bir de kâğıt alacaksınız. Yukarıda gördüğünüz şekli, kaleminizi hiç kaldırmadan, bir çırpıda çizivereceksiniz. Yalnız aynı çizginin üzerinden, iki defa kalem geçirmek yok!...

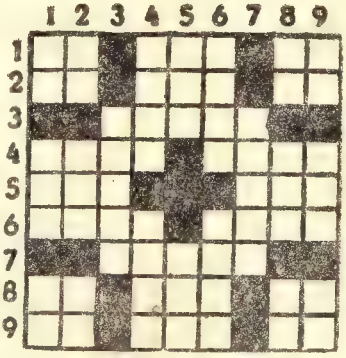

Soldan sağa doğru:

1 — Yemek, tersi eziyet demektir, genişlik. 2 — Bir nota, toprak, bir nota 3 — İnsan öldüren. 4 — Entarinin ucu, eski bir ölçek. 5 — Top sesi, alınıp satılan. 6 — Müezzinin okuduğu, vilâyetin parçaları. 7 — Bir ay. 8 — Yama, evin üstü. bir hayvan. 9 — Tersi bir binek hayvanıdır, beyazlı, tersi eski bir silâhtır.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Kırmızı, çocuk doğurtan, kasabın sattığı. 2 — Yaşa, yemeğe tat veren, tersi beyazdır. 3 — Bir çalgı. 4 — Üstüne bastığımız, ses. 5 — Tersi çabuk demektir, en geri bir deniz taşıtı. 6 — Bir yemiş, bir çeşit bıçak. 7 — Gemilerin uğrağı. 8 — Asker, doğu Karadeniz kıyılarında oturan bir boy, beyaz. 9 — Soru, bir göz rengi, tersine hayvanlar yer.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Beraber GÜLELİM

Acar'ın mutluluğu

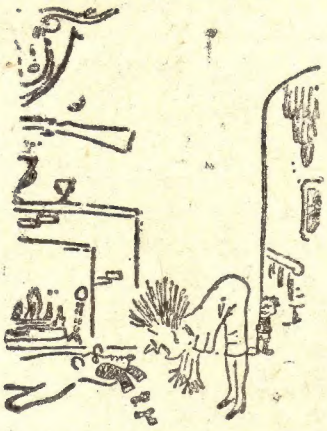

— İmdat!...

KOLAYI VAR!

Dilenci — Bir sadaka ver, yavrum. Allah uzun ömürler versin.

Çocuk — Allah versin, baba. Annem bana kimseye kapıdan birşey verme, dedi.

Dilenci — Öyleyse kapıyı kapa da pencereden ver.

ANLAŞILDI - YAKALANDI

Hırsızın biri bir dükkânı soyar, birkaç gün sonra yine o dükkânın önünden geçerken içerde küçük çıraktan başka kimsenin olmadığını görür. Çırağı lâfa tutup yine birşeyler aşıracağını tasarlıyan hırsız içeriye girer, çırağa:

— Ustan yok mu? der.

Çocuk hemen hırsızı tanır:

— Geçen gün burayı soyan hırsız yine geldi, onu polise haber vermeğe karakola gitti! der demez hırsız şaşırır, kaçmak isterse de çuvalların arkasında gizlenen ustası fırlayıp çıkarak ayağı ile gelen hırsızı yakalar.

ASLANLA KARŞI KARŞIYA

— Yavaş yavaş kaplana yaklaştım. Öyle ki aramızda iki metre kadar bir mesafe kaldı. Yırtıcı hayvan korkunç bir şekilde kükredi. Sıcak nefesini yüzümde hissettim. İçim ürperdi. Derken...

— Nerede oldu bu kuzum, Afrikada mı?

— Yok canım İzmir Fuarındaki hayvanat bahçesinde!...

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 1960-2 CİLT : V
13 OCAK 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAL

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

DÜNYANIN EN ESKİ BÖCEĞİ

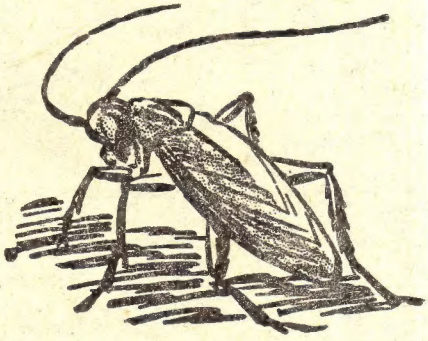

En eski jeolojik devirlerden beri hiç değişmeden kalan mütevazı hamam böceği, hâlen var olan bütün kanatlı böceklerin en eskisidir.

Hamam böceğinin duyargalarında 40,000'e yakın sinir ucu vardır! Kalbi bütün vücudu boyunca uzanmaktadır. «Phenothiazine» adlı zehiri ihtiva eden gıdaların üzerinde aylarca yaşıyabilmesine rağmen, bu zehirin azıcık bir kısmının vücudunun dışına teması halinde, hamam böceği bir günde ölür!

Hamam böceği tam on altı yumurta yumurtlar. Bunlar, bir kapsülün içindedirler.

Hamam böcekleri pek meş'um bir aile hayatı sürerler. Yavrularını birdir bir oynıyarak eğlendirdikleri bilinmektedir.

NİÇİN ÇIKMIŞ?

— İş istiyorsunuz demek? Bundan evvel bulunduğunuz yerden niçin çıktınız?

— Vaziyetim gün geçtikçe o kadar iyileşiyordu ki en sonunda çıkmak zorunda kaldım.

— Nasıl olur? Demek vaziyetiniz iyileştiği için çıktınız ha?

— Evet.

— Neredeydiniz?

— Hastahanede.

TANIYAMAMIŞ

Hâkim — Yalan söyleme. Bak ev sahibi seni gece odasında görmüş.

— Görmesine görmüş olabilir bay hâkim. Fakat beni tanıyamaz ki, yüzümde koskoca maske vardı!...

NE SANMIŞ

— Şu şişenin içindeki tozun tadını bir türlü anlıyamadım. Bakıverir misin?

— Bakayım kardeşim, tuzlu birşey.

— Teşekkür ederim. Fare zehiri sanmıştım.

MUSİKİ BİLGİLERİ

Akordeon Nasıl Bir Çalgıdır?

Bu çalgı orta Avrupa köylülerinin millî çalgısıdır. Zamanımızda dans orkestralarına girerek bu yoldan, hemen her memeketin içerlerine sokulmuştur. Akordeon, boyuna kayışla asılan ve ses çıkaran perdelerine sol elin tuttuğu kısımdaki körüğü açıp kapamakla hava temin edilerek çalınan bir çalgıdır. Bunlar büyüklü küçüklü olurlar. Küçüklerine Armonik denir. Memleketimizin bazı bölgelerinde armonikler çok kullanılır.

Akordeon dans orkestralarında bilhassa tango melodilerinde güzel bir tesir yaratır.

Balet Nedir?

Balet, İtalyancadan dilimize geçmiş, dans mânasına gelen bir kelimedir. Yalnız, Balet bir konuyu canlandıran ve o konuya gore toplu ve gayet âhenkli hareketlerle yapılan bir danstır.

Baletin yapılışında müzik şarttır. Bu müzik, senfoni müziğinden ayrı olarak çok kıvrak, şakrak, husûsiyeti olan bir tarzda yazılır.

Balet opera sanatında pek çok kullanılan ve esere daha ihtişam veren bir sanat koludur. Bütün dünya memleketlerinde olduğu gibi bizim de Ankara'da Bale Okulumuz vardır.

Artist Kime Denir?

Yabancı dilden dilimize geçen sanat anlamındaki bu kelime, güzel sanatların herhangi bir kolu ile ilgili kimselere verilen sıfattır.

«Ar» kelimesi, türkçemizde doğrudan doğruya sanat anlamına gelir. Kelimenin ikinci yarısını teşkil eden «tist» mensubiyet anlamındadır. Ozaman, Artistin dilimizdeki karşılığı, sanatkârdır.

Resim, müzik, dans vesaire güzel sanatların her hangibiriyle uğraşan kimselere sanatkâr karşılığı olarak Batı dillerinde, Artist denir.

Bale Pandomim Nedir?

Bu da bildiğimiz Baletten başka birşey değildir. Yalnız, bu dansta konu, dans edenlerin sözsüz olarak bazı el, yüz hareketleri ile canlanır. Bu, bir nevi dans ve tiyatronun karışımıdır.

Bale Pandomimde, dans kadar, hareketlerin de kıymeti büyüktür. Konu, bu hareketlerle seyirciye anlatılmış olunur.

Bale Pandomim, başlı başına, Opera gibi bir sanatın içine karışmadan yapılır.

Yalnız Bale Pandomim yazmış sanatkârlar vardır.

Nuri Sami KORAL

Küçük Ömer

Çalışkandır Ömer'im,
Onu pek çok severim,
Sevimli oğlum derim,
Ömer Ömer can Ömer...
Evin solmaz çiçeği,
Gözümüzün bebeği,
Vatanın geleceği,
Büyür çalışan Ömer!...
Sevdiklerinin başı,
En yakın arkadaşı,
Kitapladır savaşı,
Boş durmaz bir an Ömer
Yiyen büyür, serpilir,
Can ki boğazdan gelir,
Çabuk büyüyüverir,
Bekliyor vatan Ömer...

Vehbi Cem AŞKUN

TARİH Yaprakları

MEDİNE'NİN ELİMİZDEN ÇIKMASI

13 Ocak 1919'da kahramanca bir müdafaadan sonra Medine şehri elimizden çıkmıştı. İngilizler ve İngilizlerle işbirliği yapan arap kabilelerine karşı çetin bir müdafaa yapan Fahrettin Paşa hiçbir yerden imdat alamadığı halde bir türlü teslim olmuyordu. Osmanlı İmparatorluğu mütareke yapmıştı. Fakat Fahrettin Paşa Hazreti Muhammed'in hicret ettiği bu şehri düşmana terketmek istemiyordu. Onu yakınları tutmak, onun arzusuna rağmen Medine'yi teslim etmek zorunda kaldılar.

ZÜBEYDE HANIMIN VEFATI

Türk milletine Atatürk gibi bir evlât yetiştiren bahtlı anne, Zübeyde Hanım 14 Ocak 1923'te vefat etti.

MEHMET EMİN YURDAKUL'UN ÖLÜMÜ

Açık türkçe ile memleketin, köylünün ve askerin millî duygularını yıllarca şiirlerle söyliyen, tam türkçü ve tam bir Anadolu çocuğu olan millî şâirimiz Ahmet Emin Yurdakul, 14 Ocak 1944'te ölmüştü.

GALATA TÜNELİNİN AÇILIŞI

İstanbul'un hususiyetlerinden birini teşkil eden ve Karaköyle Tepebaşını yeraltı yolu ile birbirine bağlıyan ve bu suretle bu uzun yolu birbuçuk dakikada geçmeği temin eden Galata tüneli bundan 87 yıl önce, 17 Ocak 1874'te açılmıştı.

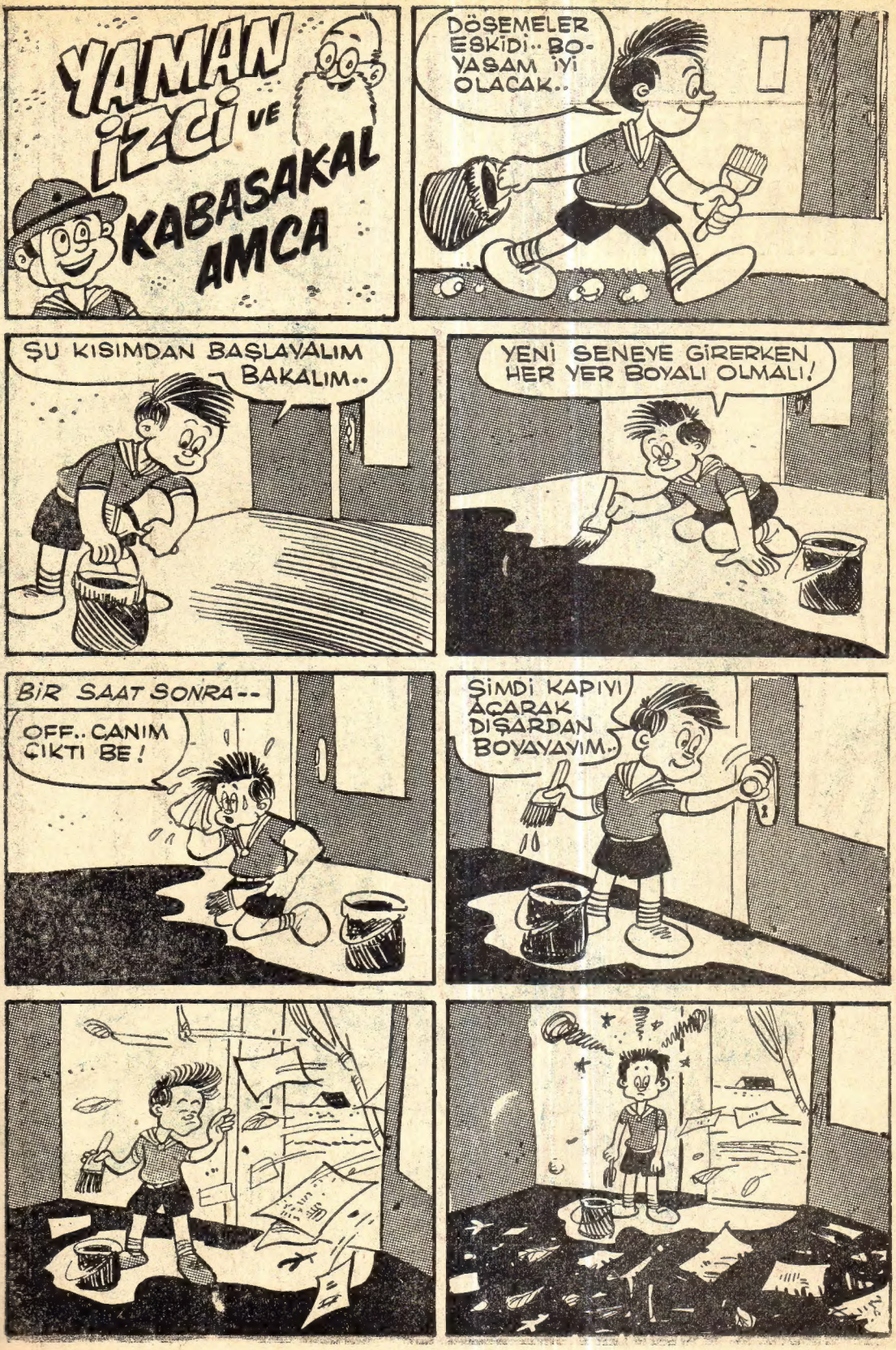
YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA
DÖŞEMELER ESKİDİ.. BOYASAM İYİ OLACAK..
ŞU KISIMDAN BAŞLAYALIM BAKALIM..
YENİ SENEYE GİRERKEN HER YER BOYALI OLMALI!
BİR SAAT SONRA--
OFF.. CANIM ÇIKTI BE!
ŞİMDİ KAPIYI AÇARAK DIŞARDAN BOYAYAYIM..

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Hey gidi günler heyl.. Bunlar benim gençlik resimlerim...
MISTIK